

*pohádka o dobrém
svěštlku*

BLUDNÍČEK



napsala
TEREZA
MAĐAR,
RÝPAROVÁ

ilustrovala
KATEŘINA
BALOUNOVÁ

Bludníček

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.pointa.cz
www.albatrosmedia.cz



Tereza Madar Rýparová
Bludníček – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2026

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.



BLUDNÍČEK

napsala

TEREZA
MAĐAR,
RÝPAROVÁ

ilustrovala

KATEŘINA,
BALOUNOVÁ

Benjamínkovi a Eliáškovi,
Elišce a Adélce.

S láskou, mámy

Z celého srdce bych ráda poděkovala všem, kteří se na vydání knížky jakkoliv podíleli, přispěli finančně či mi od začátku fandili a věřili, že se to zas podaří. Rodině, kamarádům, známým i neznámým. Vždy mě překvapí, kolik hodných duší existuje! Bez vás by to rozhodně nebylo možné.

Nejvíc bych zde chtěla poděkovat Kačce, mé ilustrátorce, která se se mnou na tvorbě knížky podílela, trpělivě vyslechla každou prosbu či požadavek a proměnila všechny mé myšlenky do nádherných ilustrací, díky kterým se mohu vracet do dětství.

Když jsme se s Kačkou daly dohromady, shodly jsme se na tom, že bychom knížku rády vytvořily pro naše děti a daly jim tak kus sebe, navždy!

Teď možná právě drží jeden výtisk v ruce a my doufáme, že se jim bude líbit aspoň tolik jako nám!

Byla tma. Tma a ticho. Takové ticho, ve kterém není vůbec nic slyšet, nepohne se ani stéblo trávy, a taková tma, ve které není vůbec nic vidět. Právě do této tmy se probudila malá Tereзка.

Tereзка byla malá osmiletá holka. Ani tlustá, ani tenká, žádný prcek, ale ani dlouhá čára, zkrátka normální holka s prima smyslem pro legraci. A už vůbec nebyla žádný strašpytel. Ale přece jenom, když se probudíte do takovéhle tmy a ticha, není to vůbec nic příjemného.

Probuzená Tereзка se rozhlédla kolem sebe, a protože nic neviděla, nic neslyšela, otočila se na druhý bok a snažila se znovu usnout.

„SSSŠŠšttt.“

Tereзка se posadila na posteli a poslouchala, co to syčí. Nic. „Asi se mi to jen zdálo,“ řekla si a znovu si lehla. Oči měla ale stále dokořán otevřené a uši nastražené. Jen pro jistotu. Když už to skoro chtěla vzdát s tím, že nejspíš opravdu nic neslyšela, ozvalo se to znovu.

„SSSŠŠšttt.“

A tentokrát přímo jí u ucha. To už se Tereзка lekla. Hmátla rukou kolem sebe, ale marně. Nenahmatala totiž vůbec nic.

